

F0:n, kvantiteetin ja puhetempon keskinäisistä vaikutussuhteista

Tommi Nieminen

tommi.nieminen@legisign.org

Michael O'Dell

michael.odell@tuni.fi

Joonas Vakkilainen

joonas.vakkilainen@tuni.fi

Jo aikaisemmassa tutkimuksessa on havaittu [1, 2], että vaikei suomi ole sävelkieli, sävelkuvio vaikuttaa vähintäänkin painollisen vokaalin fonologisen kvantiteetin havaitsemiseen. Vaikutuksesta painottomien tavujen kvantiteetin tai puhetempon havaintoon ei juurikaan ole tutkimusta [ks. kuitenkin 3].

Käsillä oleva tutkimuksemme tarkastelee sävelkulun, vokaalikvantiteetin ja havaitun puhetempon keskinäisiä vaikutussuhteita nimenomaan jälkita-
vuissa, sanapareissa kuten *vapa–vapaa*. Taustalla on ajatus, että koska puheen kielellisten elementtien segmentaalinen tieto ("äänteet" sanan laajassa mielessä) ja lausumien sävelkulku (intonaatio) ovat toisistaan suhteellisen riippumattomat, kuulija voi käyttää jälkimmäistä tietoa ajan mittatikkuna edellisen suhteen.

Viitteet

- [1] Juhani Järvikivi et al. "Perception of Vowel Length: Tonality Cues Categorization Even in a Quantity Language". Teoksessa: *Proceedings of the 16th International Congress of Phonetic Sciences*. Toim. Jürgen Trouvain ja William J. Barry. Universität des Saarlandes, Saarbrücken, Germany. 2007, s. 693–696.
- [2] Michael O'Dell. *Intrinsic Timing and Quantity in Finnish*. Acta Universitatis Tamperensis 979. Tampere University Press, 2003.
- [3] Veijo V. Vihanta. "F0:n osuudesta suomen kvantiteettioppositiossa". Teoksessa: *Fonetiikan päivät — Espoo 1988 / Papers from the 15th Meeting of Finnish Phoneticians*. Toim. Matti Karjalainen ja Unto K. Laine. 31. 1988, s. 13–37.